

Kapljica sjemena

U toku spolnog općenja muškarac odjednom izbaci u prosjeku oko 250 miliona spermatozoida.

Do dospijevanja do jajeta, spermatozoidi prevale težak put kroz majčinu utrobu. U toku ovog putovanja, od 250 miliona svega oko 1000 spermatozoida uspije doći do jajeta. Na kraju utrke koja traje 5 minuta, jaje prima samo jedan spermatozoid. Dakle, bit čovjeka ne leži u cijeloj količini sperme, nego u njenom jednom sićušnom dijelu. Ova činjenica se u Kur'anu objašnjava :na slijedeći način

Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena" koje se ubaci?" (Al-Qiyama, 36-37)

Ako se obrati pažnja, primijetit će se da nam Kur'an saopćava da se čovjek ne začinje od cijele količine sperme, već, naprotiv, od njenog malog dijela - kapi! Poseban naglasak navedenog ajeta, iznošenje činjenice koju je jedino moderna nauka uspjela otkriti, dokaz je da navedena .činjenica ima svoje božansko izvorište, da dolazi od Onoga koji je Sveznajući

Smjesa u spermi

Hranljiva tečnost, koju nazivamo spermom i koja nosi spermatozoide, ne sastoji se samo od spermatozoida. Naprotiv, sperma je načinjena od smjese međusobno različitih tečnosti. Ove tečnosti imaju ulogu, između ostalog, da raspolažu količinom šećera koji će podmiriti energiju koja je potrebna spermatozoidima, da svojom bazičnom osobenošću neutraliziraju kiseline na ulazu u maternicu, da osiguraju klizavost sredine, što je neophodno za kretanje spermatozoida. Zanimljivo, kada govori o spermi, Kur'an upozorava i na ovu činjenicu, koju je stoljećima poslije otkrila moderna nauka, i spermu definira kao "smjesu sjemena":

"Mi čovjeka od smjese sjemena stvaramo da bismo ga na kušnju stavili i činimo da on čuje i vidi." (Ad-Dahr, 2)

A, u drugom ajetu se, opet, upozorava da je sperma smjesa i da se čovjek stvara od "srži" ove smjese:

"To je Onaj koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, Silni i Milostivi, koji sve savršeno stvara, koji je prvog čovjeka stvorio od ilovače - a potomstvo njegovo od srži kapi hude tekućine." (As-Sajda, 6-8)

Riječ "sulalah", koja se ovdje prevodi kao "srž", pored toga znači i "najbolji dio nečega". Bilo u kojem značenju da se uzme, aktualna riječ predstavlja jedan dio neke cjeline. Navedene činjenice nam jasno stavljaju do znanja da je Kur'an riječ jedne Volje koja stvaranje čovjeka zna do njegovih najsićušnijih detalja. Ova Volja pripada Allahu, Onome koji je i jedini čovjekov Stvoritelj.

Čovjek je do nedavne prošlosti smatrao da se spolnost beba određuje od strane majčinih ćelija. Ili da to, u najmanju ruku, zajedno određuju ćelije koje dolaze i od oca i od majke. Kur'an je, međutim, o ovom pitanju iznio različito stajalište, saopćio je da se spolnost bebe određuje od : "strane "sperme koja se izlijeva u maternicu

(I da On par, muško i žensko, stvara od kapi sjemena kad se izbac...) (An-Najm, 45-46"

Uporedo sa razvojem genetike i mikrobiologije, ispravnost ove kur'anske tvrdnje je, također, i naučno dokazana. Postalo je jasno da se spolnost bebe određuje od strane ćelija sperme koje dolaze od muškarca, a da, u ovom slučaju, žena ne igra nikakvu ulogu.

Prilikom određivanja spolnosti, uticaj imaju hromosomi. Dva od 46 hromosoma koji određuju ljudsku građu imenuju se kao hromosom spolnosti. Ovi hromosomi se za muškarce označavaju kao XY, a za žene kao XX Razlog tome je taj što ovi hromosomi liče na ova slova. Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti.

Formiranje ploda počinje sjedinjavanjem ovih hromosoma koji se kod muškarca i žene nalaze u parovima. Oba dijela spolne ćelije, koja se kod formiranja jajeta kod žene odvajanjem rastavlja na dva dijela, podjednako nose X hromosome. Međutim, spolna ćelija kod muškarca, koja se, također, rastavlja na dva dijela, formira dvije različite sperme koje sačinjavaju X ili Y hromosome. Ako se X hromosom, koji se nalazi kod žene, spoji sa spermom, koja sadržava X hromosom, onda se formira ženski plod. Ako se, pak, spoji sa spermom koja sadržava Y hromosom, tada se formira muški plod. Dakle, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koja će se spojiti sa jajetom žene. Sasvim je sigurno da su ovo činjenice koje su sve do pojavljivanja genetike, dakle do XX stoljeća bile apsolutno nepoznate. Unatoč tome, u mnogim kulturama je bilo rašireno mišljenje da se spol djeteta određuje od strane tijela majke. Čak su, zbog toga,

bile prekoravane žene koje rode žensko dijete. Međutim, trinaest stoljeća prije no što će ljudski geni biti otkriveni, Kur'an je iznio jednu činjenicu koja odbija ovo veoma rasprostranjeno sujevjerje. Kur'an je saopćio da korijeni spolnosti nisu kod žene, već u spermi koja dolazi od muškarca. Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti. U jajetu žene se nalaze samo X hromosomi koji obilježavaju ženski spol. U spermi muškarca se, pak, nalaze spermatozoidi koji mogu nositi i X i Y hromosome. Prema tome, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koju nosi spermatozoid koji oplođuje jaje ženke. Dakle, kao što je i u Kur'anu navedeno, faktor koji određuje spolnost bebe je sperma koja dolazi od muškarca. Ovaj podatak, koji je apsolutno bio nepoznat u vrijeme objavljivanja Kur'ana, je jedan u nizu dokaza da je .Kur'an Allahova riječ

Alaq zakacen za maternicu

Kada nastavimo sa analiziranjem kur'anskih podataka o formiranju bebe, ponovo ćemo se suočiti sa određenim, veoma bitnim naučnim čudima.

Spajanjem spermatozoida koji dolazi od muškarca sa jajetom kod žene, biva oformljena i osnovna srž bebe. Ova oplođena jajna stanica, u biologiji poznata pod pojmom "zigota", bez gubljenja vremena, rastavljanjem će se razmnožiti i postupno dobiti oblik malog "komada mesa".

Međutim, ovaj razvoj zigote ne obavlja se u nekakvoj praznini, u slobodnom hodu. Zigota se drži obješena na zidu maternice, pripija se tamo uz pomoć svojih produžetaka koji su poput korijenja. Uz pomoć ove veze, plodu je omogućeno da iz majčinog tijela siše materije potrebne za razvoj.

Upravo ovdje pojavljuje se jedna vaoma važna kur'anska mudžiza. Govoreći o zigoti koja se počela razvijati u majčinoj utrobi, Allah u Kur'anu spominje riječ "'alaq": "Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od "alaqa"! Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj." (Al-'Alaq, 1-3)

Značenje riječi "'alaq" u arapskom jeziku je "nešto što se zakači (lijepi, prijanja)". Čak se ista riječ koristi i u značenju "pijavice", životinje koja se lijepi za tijelo i siše krv. Sasvim je sigurno da u aktualnom kontekstu nije slučajno korištena riječ koja je toliko skladna sa zigotom koja se razvija u majčinoj utrobi. Ovaj slučaj još jednom dokazuje da je Kur'an objavljen od strane .Gospodara svjetova, Allaha, dž. š

